

שיחות ישאל בער אודער

דבר, רק לתת לו לאכול ולשתות יומם ולילה, הוא עומד ואוכל ושותה, בשביל מה הוא אוכל? בשביל מה הוא חי? בשביל מה הוא בא לעולם? לא יודע כלום, רק כמו חמור.

אנחנו יש לנו תורה כזה, על כל רגע, תורה ומצוות: שבת! תפילין, ציצית! ואנחנו מדברים תמיד עם השם: "ברוך אתה השם.. ברוך אתה השם.. שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה", אנחנו תמיד יש לנו מה לדבר עם השם, מדברים עם השם תמיד, "ברוך אתה השם", כאילו הוא פה, ואני אומר לו: "ברוך אתה השם.. נתן התורה", "ברוך אתה השם.. שלא עשני גוי", שלא עשני חמור, מה זה גוי? חמור! הוא לא יודע כלום, הוא יודע רק לאכול ביום ובלילה, רק לאכול...

... ברוך השם! אם הייתי גוי, לא הייתי אומר: "ברוך אתה השם.. שהכל נהיה בדברו", שנתן לנו קפה, דבש, הוא נתן לנו בית וכל מה שאנחנו צריכים, ועיקר המצוות! כשפותחים העיניים: "מורה אני לפניך..", מדברים עם השם: "מורה אני לפניך, שהחזרת בי נשמתי בחמלה", "ברוך אתה השם.. נתן התורה", תמיד אנחנו מדברים עם השם! כשאוכלים, מדברים עם השם,

8 ... לומדים אותנו בכל רגע, בכל עט, איך להיות יהודי, להאמין בהשם, בתורה ובמצוות, יש לנו עבודה, עבודה כזו, אבל הגויים אין להם כלום, לא תורה ולא מצוות ולא חיים ולא כלום, רק כמו חמור, שוכב, שעומד ואוכל, יש לו עבודה אחת, אין לו זמן, הוא צריך לבוא לעבוד ולאכול, בשביל מה לעבוד? לאכול, לאכול תבן, ועומד תמיד ואוכל, אין לו שום דאגה, אין לו שום עבודה – רק הוא עומד ואוכל.

כמה אנחנו ישראל, יש לנו בכל רגע, בכל עט, תורה ומצוות, "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", מצווה זה דבר גדול, מה המצווה? להיות בשמחה תמיד, אנחנו מדברים עם השם, פותחים עיניים, ישנים ומתעוררים, תכף: "ברוך אתה ה'", ומדברים עם השם, "ברוך אתה השם.. שלא עשני גוי", יש, יהיה דבר יותר טוב מהתורה והמצוות? אה, יש לנו על כל דבר, לאכול, אסור לאכול? אתה חמור? צריכים להגיד: "ברוך אתה השם.. אשר נתן לנו התורה", נתן לנו זה, נתן לנו זה, הוא נותן לנו!

הוא נותן לנו ונתן לנו ועורר אותנו, שאנחנו ברוך השם בני אדם, לא חמורים, רק חמור לא יודע שום

וְהָיָה כִּי יִשְׁאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲדָמָה מִיְּהוָה

שיחות ישאל בער אודער

וגם כן יש ברכה אחרונה: "הזן את העולם כולו בטוב, בחן, בחדש וברחמים", יש לנו תמיד מה לדבר עם השם תמיד, ואומרים לו: "ברוך אתה..", כאילו שהוא פה מדבר אתנו ושומע אותנו, יש לנו תמיד שני ברכות, כשמתעוררים מהשינה, "שלא עשני גוי", "שלא עשני עבד", שלא עשני חמור, אנחנו תמיד מוכנים לדבר עם השם, תמיד, "ברוך אתה השם..", שנותן.. הוא נתן לנו המצווה של ציצית...

תמיד אנחנו מחוברים, מקושרים תמיד בהשורש, בהבורא יתברך, שהוא בחר בנו, הוא ברא אותנו, "ברוך אתה השם..", שום גוי, שום בן אדם... אין להם כלום, ואנחנו – ברוך השם, יש לנו מצווה על כל רגע, ישנים? מתעוררים מן השינה, "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה", תמיד מדברים עם השם, עם תורה ומצוות, זה טלפון, זה תמיד בבית, זה טלפון בחינם, "ברוך אתה השם..", היה כמה דברים, שהשם יתברך עשה אתנו, איתי, חסדים טובים...

נולדתי בבית יהודי של תורה ומצוות, אבל רק הוא נולד, תיתן, נומלים לו ידיים, הוא יהודי, השם הוא אמר ליטול ידיים, "ברוך אתה

"ברוך אתה השם..", שנתת לנו ענבים ... מתנות כאלה, לדבר עם השם תמיד... איך לדבר עם השם, לימודים איך לדבר עם השם, איך שנאמין בהשם. לאכול? לא, אסור לאכול, מים, נטילת ידיים, לאכול? לא, "המוציא לחם מן הארץ". לדבר תמיד עם השם, "ברוך אתה השם.. המוציא לחם מן הארץ".

אה! החיים שלנו, מדברים תמיד עם השם, יש לנו תורה ומצוות על כל רגע, על כל החיים שלנו, "מודה אני לפניך.. שהחזרת בי נשמתי בחמלה", "ברוך אתה השם.. אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על נטילת ידיים", "ברוך אתה השם..", מדברים תמיד עם השם, "שלא עשני גוי", "ברוך אתה השם.. שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה", שאנחנו אוכלים מצות ואוכלים בסוכות ומתפללים תמיד, ומתפללים ומדברים עם השם, אתה רוצה לאכול? לא כמו גוי! רוצה לאכול? צריכים לברך: "ברוך אתה השם.. המוציא לחם מן הארץ". הוא נתן לנו ענבים וכל הפרות, בשביל מה? בשביל לאכול שיהיה לנו כוח לעבוד השם, "שלא עשני גוי", שלא עשני חמור... כשאוכלים, "ברוך אתה השם.. המוציא לחם מן הארץ".

והנה נראה נחמנו מלאות

שיחות ישאל בער אודסר

נטילת ידיים. אה, זה עוד לא? "ברוך אתה השם.. המוציא לחם מן הארץ", ואי אפשר לאכול בלי זה, וזה כל העולם, כל הגויים הם לא יודעים כלום, רק כמו חמורים שעומדים ואוכלים תמיד, לא יותר, אין לו עבודה אחת, רק לאכול...

...רק השיחות של רבנו, אמרתי: "זה הוא הרבי שלי", וכולם היו מתלוצצים וכולם היו מצחקים. וברוך השם, עד עכשיו אני חזק, ולא מתבייש מהם כלום, אני הייתי שפל, למטה מן הארץ, וסבלתי מה שסבלתי, מה שאי אפשר לדבר ולספר, אני ראיתי את הספר "שיחות הר"ן", אני לא דברתי עם שום אחד, אמרתי: "זה הוא הרבי שלי, זהו..."

...והיה לי כמה ניסיונות, כולם היו מצחקים ומתלוצצים ממני מאד... ברוך השם!.. הרב אלפנדרי היה זקן גדול, גאון גדול, גאון עולמי, הוא ביקש מהם בשבילי, שייתנו לי על לחם, אז הם אמרו לו: "אני רוצה, אנחנו רוצים לקיים כל מה שאתה רוצה, אבל זה לא יכול, ישראל בער? ישראל בער אודסר? לא, הוא לומד ספרי ברסלב, אנחנו לא יכולים לקבלו בשום אופן!", ולא היה לי לחם בשביל ילדים, לא בגד ולא כסף, אי, נסים שאנחנו חיים, אני והילדים

השם..", ותמיד מדברים עם השם, זה כל חיותינו. התורה! זה אסור, זה מותר, יש דברים צריכים לדעת, מה אסור, מה מותר, איך לחיות, מה לאכול, לא ללמוד מגוי, הוא אוכל תבן וטוב לו, אין לו שום דאגה, רק לאכול.

טלפון בחינם, יש ארון עם ספר לטלפן, לטלפן להשם יתברך, "ברוך אתה השם.. שלא עשני גוי", "ברוך אתה השם.. שעשה לי כל צרכי", "ברוך אתה השם, אלוקינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה". מה זה גבורה? התורה זה הגבורה, צריכים ללמוד ולקיים התורה והמצוות, "ימי חיינו שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה", אני ברוך השם למעלה ממאה, ברוך השם אני חי, ברוך השם בשמחה גדולה, "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", יש לנו עבודה תמיד, תמיד, בכל רגע...

אנחנו מדברים עם השם, זה הטלפון, מדברים אתו מעל השמים עם השם, מדברים עמו ושמחים עמו, שהוא ברא אותנו ונתן לנו את התורה, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו"... הגויים אין להם תורה, אין להם מצווה, אין להם כלום, רק אנחנו עם ישראל, עם התורה! לאכול? חכה קצת, צריכים

רבי נחמן מברסלב

שיחות ישעיהו בער אודסר

באתי בלי כסף, אמר לי הרב: "מה זה? אני מחכה כל החודש על כסף זה, מדוע לא הבאת כסף?..."

...וראיתי ספר אחד, "שיחות הר"ן", אני לקחתי וראיתי איזה דברים, אמרתי: "זה הוא הרבי שלי..."
...מצאתי את משה, אמרתי לו: "אני צריך לקנות לחם בשביל הילדים", אז הוא נתן לי חצי גרוש, בשביל לחם, נלך לקנות, הכסף איננו, לא היה לי לחם, בלי כסף לא נותנים לחם, עד היום הכסף איננו...

...הכל שלנו, הכל כמו שרוצה השם יתברך, אני רוצה גם כן...

...הוא יעשה, הוא מוכרח לעשות, רבנו הקדוש מתקן הכל, הוא מוכרח לעשות תשובה.. יש (פה) ברוך השם נכד של רב שמואל שפירא.. וגם יש רבנו הקדוש בעולם, אנחנו צריכים לטייל בכל המקומות, בכל ירושלים, בכל ארץ ישראל, להודיע שכל קוויד, להודיע, להודיע, להודיע, להודיע...

...כולם יתביישו, כולם יתביישו, יתביישו בלי ניתוח ובלי רופא, בלי רפואות.. בוודאי, לולא י"ז בתמוז, אין שום דבר, אם לא היה אוכל (אכלתי לפני התפילה בשבעה עשר בתמוז), לא היה פתק, ולא היה שום דבר. אם אני חי, זה נסים ונפלאות,

חיים, נסים גדולים, אבל גדולות הבורא, מי יכול לשער? אני היה לי חבר טוב – הוא היה סוחר, מוכר משקאות, וכולם קנו אצלו, והיה לו. ואני סיפרתי לו, שאין לי לחם בשביל הילדים, והוא לא נתן לי כלום, ולא אמר לי כלום.. בזמן קצר, הוא קיבל מחלה על הריאה. נו, איש צעיר, לא כל כך נורא! על-כל-פנים, הוא נפטר ומת, היה לו אחים גדולים, גדולים בישראל. זה דבר ידוע, מפורסם.. היה מקורב לרבנו, אבל הוא היה לו חנות, וכולם קנו אצלו, ואני לא היה לי לקנות לחם בשביל הילדים, אני באתי וסיפרתי לו, אני הלכתי מהבית ואין לי, לא הנחתי כסף ולא לחם בשביל הילדים, הוא שמע את זה.. אחר כך, שמעתי שהוא נפטר, הוא היה בערך בן עשרים ושלוש ... זה נסים איך נשארתי בחיים, לא היה לי לחם! ילד בן שנה, נפטר.. הוא נפטר מרעב, "חללי חרב, טובים מחללי רעב"...

...ושפלות כזה, מה שאי אפשר לשער, אי אפשר לתאר, וזה היה טוב מאד...

...ונולדתי בשביל זה, אני סובל: ראש חודש, היה ראש חודש, וכל התלמידים הביאו כסף, רק ישראל בער אודסר לא היה לו כסף, ואני

רוב החמץ מלא

שיחות ישאל

בער אודסר

לא כלום, לא כמו בני אדם, הם כמו בהמה.. פטורה מהכל, תבואו בכל יום, ונעשה שמח פה.. "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן", "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן", הוא גילה את זה. **אבל כתוב בפתק להגיד את זה?** לא! זה, אנחנו צריכים להבין, אנחנו לא בהמות, אנחנו צריכים להגיד "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן". עכשיו אינני יודע שום שאלה, אני לא יודע. **צריכים להפיץ "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן" בווידאו, בווידאו, רבנו הקדוש גילה את זה, בשביל מי גילה אם לא בשבילנו, אם לא בשבילנו? הוא גילה את זה, "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן", הוא גילה את זה, אנחנו גלינו? בשביל מי גילה את זה? בשביל גויים? בשביל בהמות, חמורים? הוא גילה בשבילנו, הוא אומר בתורה רבנו הקדוש, שהגויים אינם בני אדם, רק חמורים, אינם בני אדם כלל, ויש בהם שיודעים מלאכת החשבון ועוד, ועוד, ואומר שהם כולם בהמות, זה חמורים, רק עם ישראל הם בני אדם, אבל הגויים הם לא בני אדם, הם חמורים, זה ב"ליקומי מוהר"ן..."**

...ישראל בער לומד עם רבי ישראל קרדונר ספרי ברסלב, ובכל היום הוא לומד גמרא, רק בלילה הוא לומד בגניבה עם רבי ישראל קרדונר ספרי

אני כבר הייתי יכול למות מרוב צער, מצאתי פתק בספר, מצאתי פתק ש"עליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען" (האש שלי תוקד עד ביאת המשיח). נו, נחכה ונראה! "עליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען", מוכרח להיות עד ביאת המשיח.. לולי שאני אוכל לפני התפילה, לא היה הפתק, לא היה כלום, **מי אמר לכם שיש פתק בספר?** המחשבה, כן, וודאי, מי? הוא אמר: "עד ביאת המשיח", נו, צריכים לחכות "עד ביאת המשיח", ואני רואה שזה לא הפקר, רבנו הקדוש, כתוב בפתק: "עד ביאת המשיח", צריכים לחכות "עד ביאת המשיח". **אנחנו שרים בישיבה "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן" כל הזמן? כן? אני רוצה גם כן לשורר, תיקח אותי לישיבה, רק אני לא יכול לרקוד, אבל לשורר אני יכול.** **כמה פעמים צריכים להגיד "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן" ביום?** תמיד, בלי סוף ובלי קץ, בלי תכלית, בלי סוף, "נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן", יש לו כוח, זה פותח כל השערים, כל השערי רחמים, כל השערי תפילה, כל השערי תשובה, כל התורה. **נַחַם נַחֲמָן מֵאֹמֶן? גם בשביל גויים?** זה אינני יודע, זה אולי יהיה להם איזה נגיעה לעלמא, אבל לא כלום, (הגוי) הוא

רבי נחמן מברסלב

שיחות ישך אל בער אודסר

הגאווה לא מניחה אותם. אני אגלה לך החיים שלי, קצת. אני, אין לי שום תאוות, לא תאוות אישה, שום תאוות, אני נקי, מחשבה חס ושלום יכול לגמר באיזה פסול, אני נקי לגמרי, לגמרי, כמו ילד שנולד, אני לא מאמין בך, איך אפשר בעולם הזה, כל זמן שאדם חי, יש לו יצר הרע בכל התאוות, ואני אין לי, לא צריך ללחום, אין שום מלחמה... המוח שלי קדוש, ואין לו שום פסול, שום ריח של תאוות עולם הזה. כמה שאני אספר לך, עוד לא מגיע לחלק קטן.. איך אפשר דבר כזה? האדם כל זמן שהוא חי, הוא רוצה כל התאוות, אכילה.. כל התאוות, ואני אין לי. התאוות רואה אותי, היא בורחת, אין לי שום ריח של פסול של תאוות, רק האוכל, אבל תאוות? התאוות בשרואה אותי, היא בורחת, לא יודע לאיפה.

אין לי שום תאוות, שום ריח של תאוות. נרבונו אמר: שמי שיתקרב אליו באמת, הוא יעשה אותו כמוני ממש "כמוני ממש", אין לי שום תאוות, תאוות אישה, תאוות.. אין לי, אני לא אומר "תיקון הכללי". תיקון, כל אדם צריך לפעמים זה, ואני, לא אומר "תיקון הכללי", אני לא צריך, אצלי לא שייך, כאילו אין בעולם תאוות.

ברסלב, כלילה. נו, אפשר לתת לו משכורת? הוא לומד כל הלילה עם רבי ישראל ספרי ברסלב ... רבי ישראל (קרדונר) הלך כל לילה, היה פחדים גדולים מגויים, הלכו לכותל...

...איך אפשר לחיות בעולם בלי תאוות? כמו שאני מספר לך, אני לא יכול להבין, איך אפשר לחיות בעולם בלי שום תאוות? ואז מה העבודה שלכם עכשיו? אל תדבר איתי, הנה אני פה, אחר כך אני שם, במקום שלא היה שום ברייה בעולם, אני לא אניד שקר, שאין לי תאוות, איך אפשר דבר כזה? אני לא יכול לדבר, אם אני אדבר ככה, אז ילכו כל העולם אחרי כמו משוגע, אוי, איזה עולם זה? אני מתבייש להגיד שאין לי תאוות. אם האדם מת, אני מבין, אבל בחיים? אני לא יכול להבין את זה. "ליקוטי תפילות" כזה, שכל דיבור יכול לשנות כל העולם מהפך אל הפך, כל העולם.. ברוך השם אני בעולם, יש לי מקום לישון, כמו כל העולם, הבנים שלי, איך יכלו לסבול אותי? אני יכול לקחת אותם לצד אחר, לעולם אחר, אני לא מבין אותי בשום אופן, איפה כל התאוות? איפה הולכים? איפה הלכו?...

... רבנו, זה סוד מכל העולם. הגאונים והגדולים, כל העולם.. רק

רבי נחמן מברסלב

שיחות ישאל

בער אודסר

תאוות, אני כמו משוגע בעולם הזה, כמו משוגע, איש שאין לו שום תאוות לשום דבר, איך אפשר? איך אפשר? אני בעצמי מתמיה על עצמי, איך אפשר? אני שמעתי מעשיות, אבל דבר כזה לא שמעתי, שיהיה אדם בעולם הזה בלי תאוות, אני איש יחיד בעולם הזה, איך התאוות עזבה אותי לגמרי? כאילו אני חי בעולם הזה, בלי תאוות לגמרי, אני לא מבין איך אפשר דבר כזה, בעולם הזה, איך אפשר לחיות בלי תאוות?

שבת שלום

השבת של
רבי נחמן מברסלב
054-8429006 (מאיר)

תרומות ומעשרות:
חשבון דואר
מספר 89-2255-7

האדם, דרך הטבע, אפילו אדם זקן יש לו תאוות, לזה, לזה, ואני ברוך השם פטירתי מהם, ונקי לגמרי, אין לי שום תאוות משום דבר, אני לא יכול אפילו לדבר מן התאוות כלל, זה מסריח, כמו נבלה, אני לא יכול לסבול הריח של תאוות, אני נקי לגמרי, כמו ילד שנולד עכשיו, אני נקי לגמרי, כמה האדם צריך לעבוד השם ולהתפלל הרבה להשם ולבכות לפני השם, שיצא מהתאוות, כבר אני לא צריך לכל זה, אני לא צריך לבכות ולצעוק, פטירתי אותם לגמרי בחיים, לא צריכים, אני נקי כמו מת, לא מרגיש שום תאוות, זה דבר, שאין דיבורים ואין כוח ביד אנושי לדבר מזה, איך אפשר שאדם שהוא חי בעולם הזה ואין לו שום תאוות לגמרי? אני בעצמי מתמיה על עצמי, איך אפשר דבר כזה? האדם כל זמן שהוא חי, הוא יש לו תאוות, אני פטירתי אותם בחיי לגמרי, לא צריך לבכות, לא צריך לצעוק, אבל סבלתי הרבה, סבלתי הרבה, איך אפשר שהאדם בחיים אין לו שום תאוות, בלי בכיות וכלי צעקות?

"השם יתברך רחם עלי", אני מצחק ממנה, כאילו אין שום תאוות בעולם, כאילו העולם נברא בלי

רבי נחמן מברסלב